

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

I anledning af den af hr. Knud Lind til mig rettede appel skal jeg oplyse, at Det Konservative Folkeparti fra denne talerstol principielt ikke henvender sig til forsamlingshusene, men til Folketinget. Jeg vil indrømme, at jeg synes, hr. Knud Linds indlæg til mig var særdeles velegnet til forsamlingshuse, men til gengæld særdeles dårligt egnet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at uanset om man er ude i forsamlingshusene eller man er på denne talerstol, så er det en hovedregel, at når der bliver spurgt om et eller andet, så svarer man på det. Det har hr. Ole Bernt Henriksen ikke gjort i dette tilfælde.

Pressemeddelelsen lød jo: »USSR skal ikke vente skyggen af den Marshallhjælp, den netop nu appellerer til Vesten om, medmindre den standser det pres mod Litauen, der på urovækkende vis stadig stiger.« Er det hørt op, spørger jeg. Nej. Og så spørger jeg: Hvorledes kan man så fra den konservativt ledede regering poste 66 mio. kr. ud uden nogen som helst garanti for, at presset mod Litauen hører op? Det fik jeg ikke svar på, fordi man gled udenom og talte om forsamlingshuse.

Man siger videre i samme konservative pressemeddelelse: »Vi må så kraftigt advare USSR mod de følger, et fortsat pres mod Litauen må få for afspændingsprocessen og for Vestens vilje til at hjælpe USSR ud af sin ganske selvforkyldte økonomiske krise.«

Op en del af denne selvforkyldte økonomiske krise hører til på miljøområdet, hvor man overhovedet ikke har rensset noget. Mens den konservativt ledede regering har været med til at indlede en klapjagt på de danske landmænd, ser man altså igennem fingre med USSR. Kan vi da ikke få et svar på her: Ønsker man fortsat at poste de penge ud? Det er 66 mio. kr., og det træder i kraft 30 dage efter, at dette forslag er vedtaget, vil jeg gøre opmærksom på, så snart det når til Finland.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Når man hørte hr. Knud Linds første indlæg,

kunne man kun nå til én konklusion, nemlig at give hr. Knud Lind det gode råd, at han ikke fremover belaster Folketingets økonomi med at deltage i udlandsrejser.

Hr. Knud Lind deltog sammen med Folketingets Miljøudvalg i efteråret 1988 i en rejse til DDR og Polen. I Polen kom det krystalklart frem, at de var meget opmærksom på deres alvorlige miljøproblemer, at de ganske enkelt ikke havde den teknologi, der skulle til for at løse disse problemer, og at de også havde store økonomiske vanskeligheder, hvilket ikke er blevet mindre klart siden.

Når hr. Knud Lind så med den viden i hovedet kan komme til de konklusioner og sige de bemærkninger, han sagde her fra talerstolen, ja, så må jeg være enig med hr. Ole Bernt Henriksen i, at det snarere er forsamlingshussnak – bortset fra at jeg har stor respekt for forsamlingshuse, og jeg synes egentlig, det er lidt synd for de mennesker, der kommer i forsamlingshusene, hvis de skal høre på dette vrøvl.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Nu interesserer hr. Knud Lind sig jo ganske meget for inkonsekvensen i andre partiers politik, og det er da sikkert udmærket, men jeg vil gerne spørge hr. Knud Lind, om Fremskridtspartiet grundlæggende har ændret holdning til spørgsmålet om økonomiske sanktioner. Faktisk mente jeg, at CD og Fremskridtspartiet i en anden sag meget længe har talt om, at man ikke gavner nogen som helst ved at lave økonomiske blokader, men måske ved at være med i det økonomiske liv kunne få påvirkningsmuligheder nogle steder.

Derfor kan jeg ikke helt se konsekvensen i Fremskridtspartiets politik, når man nu siger, at man så sandelig ikke kan have noget som helst økonomisk samkvem med Sovjetunionen, og man skal bremse ned, ingen Marshallhjælp, og hvad ved jeg, for at presse nogle ting igennem omkring Litauen – så kan man jo diskutere, hvor klogt det er – og modsætningsvis vender man sig med tordnende kanonader mod folk, der går ind for økonomiske sanktioner andre steder. Jeg synes, at Fremskridtspartiet har et forklaringsproblem her.